

Het Zingend Hart overtreft zichzelf in jubileumconcert

door
Rien Frölich

"Kiezen geeft kleur aan je leven", zegt 'hoogleraar' Jaap de Jong in de collegezaal van het Laboratorium voor Microbiologie aan de Julianalaan. Hij geeft college over keuzes maken, over kiezen en gekozen worden. Op weg naar de zaal lopen we, begeleid door het lied 'Lay a Garland' van Pearsall, onder een witte Engel door, die zilveren glitters over ons uitstrooit.

Vreemd en hilarisch: een college met muziek. Elf vrouwen zingen: 'Waar is de man die ik met hart en ziel bemin?' en vrijen ijverig het publiek op. Als de Jong, filosofisch nu, mijmert: 'We weten één ding zeker, hier of in Isfahan, we worden allemaal gehaald' horen we even de treurmars van Chopin.

In een hoekje van het bord: 'Hebban olla vogala ...' - hebben alle vogels... - weer die eerst-overgeleverde Nederlandse tekst. Je kon het verwachten, want dit is de jubileumvoorstelling van Het Zingend Hart, het kamerkoor van ex-Leidse studenten Nederlands en ex-studenten aan de TU Delft.

In 'Ken ik jou niet ergens van?' culmineert wat ze de afgelopen twintig jaar hebben gedaan. Delft kent Het Zingend Hart vooral van 'Kus me en Blijf', waaruit ze in de collegezaal ook de titelsong zingen. Maar er is nog zoveel meer! Zijn dit mensen die het 'erbij doen'?

Kort en goed, met de voorstelling die ze van woensdag tot zondagmiddag speelden in het laboratorium en buiten, in de met fakkels mysterieus verlichte Botanische Tuin - kijk, daar is die engel weer, met haar glinsterende vleugels, nu op de step - overtroffen ze met afstand alles uit het verleden, vinden ze ook zelf.

Als sopraan Mirjam Biegstraaten, als gids in stewardessenpak, via haar megafoon uitroept "Daar gaan we!" start een programma dat zijn weerga niet kent. Uit de lift komen dirigente Ellen Looyestijn, luitspeelster Elly van Munster met haar prachtige langhalzige theorbe en een sopraan uit het koor. Religieuze liederen uit de zeventiende eeuw van Chiara Margarita Cozzolani, een componiste, een zeldzaamheid in die dagen. Prachtig! De andere sopranen en alten worden erbij ge-

vraagd. De mannen dalen de trap af. Wisselingen van bezetting die kenmerkend zijn voor het koor en de avond. Het klinkt schitterend in die hal, waar maar één deur verder geheimzinnige vloeistoffen borrelen in flessen en retorten met geruisloze pompjes: grensverleggend onderzoek.

Henk Noorman, uit de 'Delftse tak' van het koor, studeerde hier. Anne Barslev wil als regisseur vooral vaart. Zij was donderdag nog niet helemaal tevreden, maar wij hebben geen hiaat ontdekt. Buiten zijn ze in allerlei bezettingen in divers repertoire te horen, met een gitaar, een saxofoonkwartet, de vrouwen a cappella in volksliedjes uit Guadeloupe, de mannen met 'The Letter' en dat prachtige 'Vegetable Compound' van Macy, met blaffende honden, mekkerende geiten en miauwende katten bijna nog mooier als Rossini's kattenduet. Prachtig theatraal, in steeds weer andere spannende pakken.

Het mondt uit in een 'zeventiende eeuws popconcert': een madrigaalkomedie van Banchieri. In Barok ogende outfit wordt er gezongen, gedanst en gefeest bij luitmuziek.

Delftse Art. 11-10-'04.